

Kristus žije! Opravdu!

Vážené a milé čtenářky, vážení a milí čtenáři, dovolte, abych vám předal právě tuto radostnou velikonoční zprávu: Kristus žije! A dovolte mi také, abych vám vysvětlil, proč se právě takto na vás obracím.

Tímto zvoláním – v latinské podobě *Christus vivit* – se na vás a na všechny mladé lidi obrací Svätý otec František ve svém textu, který bych vám rád přiblížil. Je to útlá knížka, zhruba stovacetistránková, má však velice široký záběr a velkou hloubku. Papež František ji věnoval mladým lidem a celému Božímu lidu.

Církev, prostor pro všechny

„Kristus žije. On je naše naděje a nejkrásnější mládí tohoto světa. Všechno, čeho se dotkne, omládne, stává se novým, naplňuje se životem. Proto první slova, kterými se obracím na každého mladého křesťana, jsou: Kristus žije a chce, abys žil!“ (čl. 1)

Nenechme se ale oklamat – papeži Františkovi nejde jen o mladé křesťany; každému mladému člověku chce předat tuto radostnou zprávu, protože každému mladému člověku patří zájem církve – a samozřejmě záměr dobrého Boha. Však taky Svätý otec František připomíná:

„Jsme církev s otevřenými dveřmi. A není ani nezbytné, aby každý přijímal úplně všechno učení církve, chce-li se účastnit

Poselství mladým

některých našich aktivit pro mládež.“ Jinými slovy: neuzavírejte se v „kroužku dokonalých.“ Musíme vytvořit „prostor všem a každému s jejich pochybnostmi, traumaty, problémy a hledáním identity, s jejich omyly, příběhy, zkušenostmi s hříchem a se všemi jejich nesnáze.“ (č. 234)

Co je klíčová zpráva?

Mohli bychom ji hledat už v prvních citovaných větách. Svätý otec zde ohlašuje nejen skutečnost naší víry: „Kristus žije!“ – ale i její důsledek pro každého z nás: „Chce, abys žil!“ Nejde tu, obecně řečeno, o to, kdo je Bůh, ale i (a možná především) o to, kým je Bůh pro mě!

Podobný přístup najdeme i ve čtvrté kapitole, podle mého osobního názoru snad nejdůležitější a určitě nejpůsobivější. Je vcelku stručná – obsahuje vlastně, řečeno slovy papeže Františka, jen „tři veliké pravdy, jež všichni potřebujeme slyšet znovu a znovu.“ (č. 111)

Bůh tě miluje!

Svätý otec zdůrazňuje: „Bůh tě miluje. Jsi nekonečně milován.“ A to je nesmírně důležité a pro mě velice oslovující. Bůh je láska – ovšem ne láska sama v sobě, láska, která si vystačí sama, která nic a nikoho dalšího nepotřebuje. Bůh mě miluje – a to se mě týká velmi osobně a konkrétně.

Druhá zpráva je podobná: Kristus nás zachránil a neustále zachraňuje. On není jen abstraktní Spasitel; on je můj Spasitel. „Pohled na rozepjaté paže ukřižovaného Krista a dovol, ať tě stále znovu zachraňuje,“ prosí papež František.

A ta třetí? On je živý. On je tady a teď. On není jen hrdinská postava z dálné minulosti. To všechno se týká právě nás, mladých lidí tohoto světa. „Raduj se se svým přítelem, který zvítězil. Zabili svatého, spravedlivého, nevinného, ale on zvítězil. Zlo nemá poslední slovo. Ani v tvém životě nebude mít zlo poslední slovo, protože tvůj přítel, který tě miluje, chce v tobě zvítězit. Tvůj spasitel žije.“ (č. 126)

O co tady jde?

Dalo by se to říci jednoduše: o osobní přístup. Protože Bůh má ke každému člověku osobní přístup, protože Bůh s každým člověkem jedná osobně. Bůh každého člověka zve k důvěrnému vztahu: já a ty.

A právě proto jsme my všichni povoláni k tomu, abychom s druhými lidmi, zvláště pak s mladými, jednali osobně. Abychom v mladém člověku, kterého právě dnes nebo zítra potkáme, neviděli jen jednu položku v tabulce, statistickou veličinu, číslo v systému, ale konkrétního, osobního člověka. Člověka pozvaného ke vztahu já a ty.

Každou a každého z vás osobně srdečně zdraví
P. Zdeněk Drštka